

Femtende Møde.

Tirsdagen den 11te Septbr.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Efter Dagsordenen bliver at foretage Udkaft til Rigsdagens Beslutning om, at Grundlovsbestemmelsen af 29. August 1855 skal træde i Kraft samtidigen med Forsfatningsloven for det danske Monarchies sæls Anliggender. Sagen er til første Behandling. Udvalgets Betænkning*) har i sin Tid været omdeelt. — Jeg skal give den høitærede Minister for Kirke og Underviisningsvæsenet Ordet.

Ministeren for Kirke og Underviisningsvæsenet: Da Premierministeren ved Sygdom er forhindret fra at være tilstede ved Forhandlingerne idag, skal jeg tillade mig paa Ministeriets Vegne at fremsætte nogle faa Bemærkninger. Ministeriet har Opfordring til strax at udtale sig allerede deri, at Udvalget i sin Betænkning har giengivet Resultatet af de Forhandlinger, der have fundet Sted i Conferencerne mellem Ministeriet og Udvalget; og Ministeriet skylder derfor at udtale, at de Meddelelser og Uttringer fra dets Side, som ere blevne optagne af Udvalget, navnlig i det andet Afsnit af dets Betænkning, ere fuldkomnen nøiagtigt og omhyggeligt fremsatte. Det høitærede Thing vil have seet, at disse Uttringer fra Ministeriets Side deels angaae en Forstaaelse af forskellige Punkter og Bestemmelser i Forsfatningsudkastet, deels en Antydning af den Bet., der vil blive at følge af Ministeriet med Hensyn til visse regulative Bestemmelser, der efter Forsfatningsudkastet ere forbeholdte Regjeringens Afgjørelse, navnlig med Hensyn til Forretningsordenen og det provisoriske Normalbudget. Jeg troer, at Thinget vil see af hvad der indeholdes i Udvalgets Betænkning, at Ministeriet ikke har kunnet have nogen Banffelighed med Hensyn til Besvarelsen af de Fortolkningspørgsmaal, der

fra Udvalgets Side ere fremsatte, idet Ministeriet meget bestemt har kunnet udtale, hvad der efter dets Formening var den utvivlsomme rette Betydning deraf. Ligeledes troer jeg, at Thinget af de Bemærkninger, som Ministeriet med Hensyn til de sidstnævnte Bestemmelser har meddeelt, vil finde, at det har været langt fra Ministeriets Hensigt ved den nødvendige Forbeholdelse af den foreløbige Ordning af Forretningsordenen og Normalbudgettet at ville bestemme Noget, der enten skulde gaae ud paa en Indskrænkning af Rigsraadets Myndighed i saa Henseende, eller paa en saadan Ansættelse af Budgettet, at Rigsraadets endelige Vedtagelse af Normalbudgettet skulde paa nogen Maade kunne kaldes overflødig; tværtimod vil det sees, at det er en fuldkommen Sandhed, naar det er fremsført, at en saadan Vedtagelse af Normalbudgettet fra Rigsraadets Side vil blive i høieste Grad betydningsfuld og nødvendig for Regjeringen at søge.

Udvalget er dernæst gaaet over til en udførlig Drøftelse af forskellige Hovedpunkter i selve Forsfatningsudkastet. Med Hensyn til nogle af disse Punkter har det udtalt, at de vel i og for sig maatte betragtes som mindre tilfredsstillende; men Udvalget har dog tillige omhyggelig fremsført ogsaa de Grunde og Betragtninger, der kunne tale for disse Bestemmelser, allerede i og for sig betragtede, og det har tillige taget et samvittighedsfuldt Hensyn til den hele Situation, under hvilken Forsfatningsudkastet er kommet frem, taget Hensyn til de mangehaande Banffeligheder fra forskellige Sider, som Ministeriet har havt at beseire. Udvalget har derhos ogsaa været redbønt til at anerkjende de gode og betryggende Bestemmelser, som findes optagne i Forsfatningsudkastet, ligesom det endelig aabent og loyalt har udtalt, at det maatte erkjende, at Regjeringen ved Udarbejdelsen af Forsfatningsudkastet ikke er vegen fra den Overenskomst, som hviler paa Rigsdagens Adresse og Ministeriets Program. Ministeriet kan ikke andet end i den Henseende at yde Udvalget sin fulde Paastønnelse, og Ministeriet har ogsaa den bestemte Overbeviisning, at Udvalgets Arbejde, den nu foreliggende Betænkning, vil være og

*) Betænkningen findes i Anhang B, Sp. 1—36.